

Szakmai Beszámoló

Téma volt az Erdélyi sóvidéki páros táncok, forgató táncok, azok táncgyűjtő, és tánctréning jellegének kiemelése, ill. gyakorlati megvalósítása.

Nagy hozadéka az útnak, hogy nem csak én vettem részt benne, hanem partnerem is Tóth Ildikó. Ennek fontossága, a közös gyűjtés és gyakorlás, amit a következő tanítási etapban fogunk elkezdni a diákokkal, úgy hogy a női mozgás struktúráját, hitelesen a gyűjtés alapján fogja Ildikó is tanítani a többnyire leány összetételű osztálynak.

A gyűjtések, Székelyudvarhely környéki, még aktív falvakban történt, ahol többnyire kevesebb idős, és több fiatal adatközlővel találkoztunk. A szerencsénk az volt hogy ezeket a táncokat még különböző ünnepi alkalmakkor, életforma szerűen táncolják az emberek, így nem volt nehéz táncos adatközlőket találni.

Érdekes volt a táncnév használata, ugyanis itt a párostáncot, lassú, korcsos, és sebes névvel használják.

A tánc jellege ebben a tánctípusban fő vonalaiban, ami a mozgást illeti majd mindenhol hasonlóak. Tehát a belső lábas lent hangsúly jelleg a párosforgóknál, de ezen a vidéken sokkal többet jelen van a pár elengedő jelleg, ami az átvetőkből szervesen alakul ki. A fő mozgásmotívuma a lány kar alatt forgatása, ami a legjellemzőbb a forgató táncokra.

Érdekessége, és számunkra lényeges eleme a lány többszöri kar alatti forgatása, ami elősegíti az amúgy is nehezezske forgásokat. (itt a fej kapás nélküli folyamatos forgásra gondolok)

Szakmailag, az iskola profilját tekintve, és figyelembevételével, a páros táncviszony (kontakt) alptechnikák ezek, ahol a férfi-nő táncviszony, de ugyanúgy a női-női táncviszony, kialakulását szolgálják. Ilyen technikák pl. (a helyes vezetés a tartás, követés, a vezető lendítő erő alkalmazása) Köszönet a lehetőségért, és szeretném, hogy ennek az útnak úgy lenne nyoma, hogy az eredeti anyag elsajátítása után, a tanulók megalkotnák az ezen alapuló ÚJ TÁNCUKAT!

Farkas Zoltán „Batyú”

